

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0062 van 30 november 2010
in de zaak 2010/0725/SA/2/0659

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
Zwijndrecht, met kantoren gevestigd te 2070 Zwijndrecht, Binnenplein 1

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 juli 2010, strekt tot de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen genomen op datum van 27 mei 2010, waarbij het administratief beroep, ingesteld door de tussenkomende partij tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht van 16 februari 2010, wordt ingewilligd, om vervolgens de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de regularisatie van een gebouw tot jeugdtoerisme, aanpassen van ramen en infrastructuur, verwijderen van asbestplaten op het dak en verstevigen van het dakgebinte en isoleren van het dak op het terrein gelegen te ■■■■■, ten kadaster gekend onder ■■■■■, onder de voorwaarde dat het advies van 29 januari 2010 van de stedelijke brandweer en het advies van 4 januari 2010 van het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen wordt nageleefd.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 23 november 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad VAN DE SIJPE die *loco* advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de tussenkommende partij, is gehoord.

De verzoekende en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 20 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 21 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking werd de verzoekende partij tot tussenkomst verzocht om een afschrift van haar statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft in rechte op te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en/of minstens neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

De gevraagde stukken werden ter openbare terechtzitting van 23 november 2010 neergelegd en na onderzoek van de stukken stelt de Raad vast dat de ontvankelijkheid van de tussenkomst kan bevestigd worden.

IV. FEITEN

Op 26 oktober 2009 (datum ontvangstbewijs) diende de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht een aanvraag in voor de regularisatie

van een gebouw tot jeugdtoerisme, het aanpassen van ramen en infrastructuur, het verwijderen van asbestplaten op het dak en verstevigen van het dakgebinte en isoleren van het dak.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

In oktober 2007 werd een regularisatieaanvraag ingediend voor de regularisatie van de verbouwing van een landbouwschuur en stallingen tot opslagplaats waarbij de aanvraag de vernieuwing van het dak en de reorganisatie en isolatie betrof. Het college van burgemeester en schepenen nam terzake geen beslissing en de tussenkomen partij tekende op 19 februari 2008 administratief beroep aan bij de verwerende partij. De verwerende partij weigerde op 8 mei 2008 de gevraagde vergunning.

In maart 2008 werd proces-verbaal opgesteld voor de inmiddels wederrechtelijk uitgevoerde werken.

Een tweede regularisatieaanvraag voor de verbouwing van een schuur/stal tot jeugdcentrum en het aanpassen van ramen en infrastructuur werd door het college van burgemeester en schepenen geweigerd op 11 augustus 2009.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het perceel is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan, noch binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het georganiseerde openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen heeft op 19 januari 2010 een ongunstig preadvies verleend.

Het departement Landbouw en Visserij heeft op 9 februari 2010 een gunstig advies uitgebracht.

Het provinciaal centrum voor toegankelijkheid heeft op 4 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleende op 10 februari 2010 een negatief advies. Hij maakte hierbij de volgende overwegingen:

“ ...

Op het perceel in aanvraag staat een langgerekt gebouw met een aangebouwde schuur, dat vroeger deel uitmaakte van een agrarisch bedrijf. Wanneer de bestemming van het gebouw werd gewijzigd van een agrarische functie naar een gebouw voor jeugdlogies is mij niet bekend. Evenmin bevat het dossier een plan met de oorspronkelijk vergunde toestand. De voorliggende plannen bevatten enkel de te realiseren toestand.

De aanvraag betreft de regularisatie van enerzijds de functiewijziging van een schuur/stal naar een gebouw voor jeugdlogies en anderzijds de verbouwingswerken aan die schuur o.a. het aanpassen van ramen en infrastructuur, het verwijderen van asbestplaten op het dak, het verstevigen van het dakgebinte en het isoleren van het dak. Binnen de voormalige schuur en veestal wenst de aanvrager een jeugdcentrum te ontwikkelen met een

slaapcapaciteit van ca. 60 bedden op het gelijkvloers en slaapaccommodatie voor de begeleiders op de verdieping. Bijkomend wordt er voorzien in het daarbij horend sanitair, kookgelegenheid, refter en ontspanningsruimte.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Er kan gesteld worden dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de bestemming van het geldende plan, maar als zonevreemd moet beschouwd worden.

Artikel 4.4.10 uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient toegepast te worden. Dit artikel is van toepassing op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevreemde constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden.

De aanvraag voldoet niet aan deze twee voorwaarden.

Uit de gegevens verstrekt door de gemeente mag opgemaakt worden dat het gebouw behoorde tot een vergunde agrarische vestiging. Voor de functiewijziging naar jeugdlogies is mij echter geen vergunning bekend, zodat moet geoordeeld worden dat de huidige functie niet vergund is.

Aangezien de werken reeds werden uitgevoerd en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn waaruit de oorspronkelijke toestand blijkt, kan niet worden beoordeeld of het gebouw al dan niet verkrot was bij de aanvang der werken.

Huidige aanvraag voldoet niet aan de uitzonderingsbepalingen van artikel 4.4.10.

...

Ook de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft een ongunstig advies verleend, zich steunende op volgende motieven:

“ ...

*Aangezien het artikel 4.4.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat het vergunningverlenende bestuursorgaan voor zonevreemde functiewijzigingen **mag** afwijken van de bestemmingsvoorschriften indien er voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden, waaronder het punt 1.c dat stelt dat het gebouw hoofdzakelijk vergund moet zijn, waarvan door de reeds uitgevoerde, niet vergunde bouwwerken, geen sprake kan zijn.*

Daarenboven dient de aanvraag, voor een zonevreemde functiewijziging, vergezeld te gaan van een motivering o.a. mbt het mobiliteitsaspect, zoals gesteld in het art. 11 van het BVR van 28/11/2003, waarbij moet worden aangetoond dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad en dat deze motivering ontbreekt.

Het is trouwens niet evident om nu nog aan te tonen dat het gebouw bouwfysisch geschikt is voor het nieuwe gebruik, nu er al ingrijpende verbouwingswerken werden aan doorgevoerd (art. 11 5° van het BVR van 28/11/2003).

Tenslotte dient opgemerkt dat dit een zoveelste ingreep is binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied ten zuiden van de Spoorweg, waarbij de oorspronkelijke agrarische bestemming dmv niet vooraf aangevraagde en derhalve ook niet vergunde werken wordt gewijzigd naar een zonevreemde functie zoals een residentiële woning of een voormalige schuur/stal naar een gebouw voor jeugdtoerisme en waarbij slechts achteraf dmv een regularisatiedossier vergunning wordt aangevraagd.

Het feit dat de wederrechtelijke werkzaamheden telkens worden gevolgd door een regularisatiedossier maakt dat de toepassing van het BVR van 28/11/2003 voor een

functiewijziging van voormalige schuur naar een gebouw voor jeugdtoerisme als uitzonderingsmaatregel niet te verantwoorden valt.

...

Gegeven deze ongunstige adviezen weigerde het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht bij besluit van 16 februari 2010 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Tegen deze weigeringsbeslissing tekende de tussenkomende partij administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van dit beroep bevestigde het college van burgemeester en schepenen haar eerder ingenomen standpunt en verleende zij opnieuw een negatief advies.

In zijn verslag van onbekende datum adviseerde de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep van de tussenkomende partij niet in te willigen. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar liet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

- Onverkort geldt – ook voor zonevreemde constructies – de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening (art 4.4.11 VCRO).
- Ook al komt de aanvraag wegens strijdigheid met legaliteitsaspecten niet voor vergunning in aanmerking, bovendien is beoogde functiewijziging tot jeugdlogies niet inpasbaar op site -> door aanvrager aangehaalde troeven zoals groene omgeving + vlotte bereikbaarheid dienen genuanceerd:
- beperkte speelruimte aanwezig die blijkens plannen dan nog ingericht als aangelegde tuin = niet in verhouding tot opvangmogelijkheden voor jeugd, nl. ca. 110 bedden;
- zogenaamde groene omgeving zeer sterk aangetast door nabijheid drukke [REDACTED] + lawaaihinder autosnelweg E[REDACTED];
- site helemaal niet vlot bereikbaar met openbaar vervoer + haltes te ver van site;
- onveilige omgeving voor kinderen: [REDACTED] = drukke verkeersader + [REDACTED] = straat naar KMO-zone aan overzijde.

...”

Na de tussenkomende partij en diens raadsman gehoord te hebben op de hoorzitting van 4 mei 2010, oordeelde de verwerende partij bij besluit van 27 mei 2010 het ingestelde beroep in te willigen.

De verwerende partij motiveerde haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is niet in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De functiewijziging van een schuur/berging tot gebouw voor jeugdlogies geeft aanleiding tot een zonevreemde functie, aangezien jeugdlogies niet kaderen in een agrarische activiteit.

In het beroepschrift benadrukt de raadsman van de aanvrager, dat de gevraagde regularisatie enkel betrekking heeft op de met 35 cm verlaagde ramen en dat – in

tegenstelling tot wat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar in zijn advies vermeldt – de aanvraag niet de regularisatie van de functiewijziging naar jeugdlogies omvat, aangezien deze nog moet gerealiseerd worden.

Algemene bepalingen zonevreemde constructies

Art. 4.4.10 van de Vlaamse Codex is van toepassing op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevreemde constructies. Het voldoen aan de voorwaarden betreffende het hoofdzakelijk vergund en niet verkrot zijn wordt beoordeeld op het ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag.

De eerste voorwaarde 'hoofdzakelijk vergund' wordt in de Vlaamse Codex (art. 4.4.1, 7° VCRO) gedefinieerd als een stedenbouwkundige vergunningstoestand, waarbij geldt dat de constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft.

De schuur/berging dateert van vóór 1962, als bewijs hiervan werd een luchtfoto van 1957 bij het dossier gevoegd. Het betreft bijgevolg een vergund geacht gebouw.

De laatste vergunning dateert van 1985 en betrof het oprichten van een bijkomende schuilplaats voor vee aan de bestaande stal, behorend bij een landbouwbedrijf. De stalconstructie was toen zone-eigen.

Het gebouw dient bijgevolg als 'hoofdzakelijk vergund' te worden beschouwd.

Het bestaande gebouw is niet verkrot en voldoet aan de stabiliteitseisen (art. 4.4.1, 15° VCRO).

Bijgevolg voldoet de aanvraag, wat de fysische constructie betreft aan de uitzonderingsbepalingen voor zonevreemde constructies.

Zonevreemde functiewijzigingen

Het vergunningsverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningsplichtige functiewijziging van een gebouw afwijken van de bestemmingsvoorschriften, voor zover voldaan is aan de in art. 4.4.23 van de Vlaamse Codex opgesomde voorwaarden.

Ook hier is vereist, dat het gebouw onder meer niet verkrot en hoofdzakelijk vergund is op het ogenblik van de aanvraag. Uit het bovenstaande volgt dat hieraan voldaan is.

De gevraagde, nog niet gerealiseerde, functiewijziging naar 'jeugdlogies' komt voor op de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen vastgesteld in het Besluit van 28 november 2003 van de Vlaamse regering.

Overeenkomstig art. 9 en art. 2 van het voormelde uitvoeringsbesluit, kunnen de in dit besluit vermelde functiewijzigingen slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden van art. 4.4.23 van de Vlaamse Codex en als het gebouw bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie.

Overeenkomstig artikel 9 van het Besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijzigingen voor gebouwen, gelegen buiten de geëigende bestemmingszone, kan met toepassing van artikel 4.4.23 van de Vlaamse Codex een vergunning worden verleend voor het geheel of gedeeltelijk wijzigen van het gebruik van een gebouw of gebouwencomplex van de hoofdfunctie 'landbouw in de ruime zin' voor zover aan al de volgende voorwaarden is voldaan:

- Het gebouw of gebouwencomplex is gelegen in een agrarisch gebied in de ruime zin;

- De nieuwe functie heeft betrekking op een aantal opgesomde activiteiten waaronder jeugdlogies.

Overeenkomstig artikel 2 uit het bovenvermeld besluit kan de functiewijziging enkel worden toegestaan als voldaan wordt aan onderstaande voorwaarden:

- De functiewijziging kan enkel worden toegestaan als het gebouw of het gebouwencomplex gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat.
- De functiewijziging kan enkel worden toegestaan als het gebouw of gebouwencomplex bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. Een gebouw of gebouwencomplex is bouwfysisch geschikt voor een nieuwe functie als aan het gebouw of gebouwencomplex uit financieel of bouwtechnisch oogpunt geen ingrijpende werken uitgevoerd hoeven te worden voor de nieuwe functie. Daarmee wordt bedoeld dat de functie gerealiseerd kan worden als de bestaande structuur van het gebouw grotendeels wordt benut en gevaloriseerd, waarbij het gebouw aangepast kan worden aan hedendaagse comfort-, energie- of milieueisen.

Aangezien enkel beperkte aanpassingswerken voor de nieuwe functie vereist zijn, dient te worden gesteld dat de schuur/berging bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. Behoudens de beperkte wijzigingen aan de ramen, waarvan de regularisatie wordt gevraagd, worden, zoals vermeld in het beroepsschrift, enkel beperkte aanpassingswerken uitgevoerd, zoals isolatie van spouwen, isolatie van het dak, het sanitair,

Er is voldaan aan de voorwaarden van art. 4.4.23 (zie supra), het gebouw paalt aan een uitgeruste weg en is bouwfysisch geschikt voor de nieuwe functie.

Watertoets

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een effectief overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen en verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door het plaatsen van een hemelwaterput van 25.000 liter.

Goede plaatselijke ordening

Onverkort geldt – ook voor zonevreemde constructies – de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening (art 4.4.11 VCRO).

De reeds van voor de stedenbouwwet van 1962 bestaande gebouwenconfiguratie brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang. Zoals blijkt uit wat voorafgaat wordt het oorspronkelijke volume niet vergroot.

Als troeven voor de vestiging van een jeugdverblijf op deze locatie vermeldt de raadsman van de aanvrager: groene omgeving, vlotte bereikbaarheid, nabijheid van de stad.

Het Departement Landbouw en Visserij, Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling van de Vlaamse Overheid heeft gunstig advies uitgebracht over de aanvraag. De landbouwbelangen worden niet in het gedrang gebracht.

De beoogde functiewijziging tot jeugdlogies is inpasbaar op deze locatie. De bijhorende werken kunnen worden vergund.

Algemene conclusie:

De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemming, maar voldoet aan de decretale en reglementaire bepalingen (Art. 4.4.10, 4.4.16, 4.4.23 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en art. 2 en 9 van het Besluit van de Vlaamse regering d.d. 28/11/2003) op voorwaarde dat het advies van 29 januari 2010 van de stedelijke brandweer en het advies van 4 januari 2010 van het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen wordt nageleefd.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Het belang van de verzoekende partij wordt niet betwist.

De verzoekende partij, zijnde het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht heeft bij haar verzoekschrift tot vernietiging en schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een afschrift gevoegd van het besluit van 13 juli 2010 waarbij beslist werd namens het college een beroep in te dienen bij de Raad.

Uit deze beslissing om in rechte op te treden blijkt dat de verzoekende partij zich steunt op het feit dat zij de auteur is van de aanvankelijke weigeringsbeslissing.

De verzoekende partij put haar belang en tevens haar hoedanigheid terecht uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

B. Ontvankelijkheid *ratione temporis*

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 29 juni 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 13 juli 2010, is dus tijdig.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

In haar verzoekschrift tot tussenkomst verklaart de raadsman van de tussenkomende partij het volgende:

“ ...

Verzoekende partij beschikt als gemeentebestuur weliswaar niet over het vereiste MTEN, doch verzoekende partij in tussenkomst wenst uitdrukkelijk afstand te doen van haar recht tot het aanvaarden van werkzaamheden (zoals decretaal voorzien ten vroegste binnen een termijn van 36 dagen na aanplakking) en zulks tot aan de uitspraak omtrent het beroep tot nietigverklaring.

In die omstandigheden heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partij – zo zij hierom al kan verzoeken, quod non – geen nut nu de bestreden beslissing niemand enig nadeel kan berokkenen. Conform de rechtspraak van de Raad kan de zaak omtrent de vordering tot schorsing derhalve onbepaald worden uitgesteld.

...”

Bij e-mail van 23 november 2010 heeft de verzoekende partij verklaard in dat geval niet aan te dringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partij, zijnde de begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak betreffende de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partij geen nut meer aangezien de bestreden beslissing haar in die periode geen nadeel kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing zou overgaan, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 november 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS